

Ontmoeting met Asclepius

Epidaurus. Eindelijk. Ik ben gearriveerd bij wat voor dromers het centrum van de wereld is: het heiligdom van Asclepius aan de oostzijde van de Peloponnesus. *Edward Tick* heeft de ruim 1000 jaar durende cultus van de God van de dromen in en rond Griekenland evocierend beschreven in *'The Practice of Dream Healing'*. Zijn beschrijvingen nemen je mee in een droomreis langs de oude heiligdommen. Na het lezen wil ik het echte werk; de stenen zien, de lucht inademen. Hoewel dat natuurlijk ook weer een droom is.

Het was een moeilijke keuze. Vanaf het stille Griekse eiland Amorgos met Naropa (mijn spirituele leraar) en de groep meereizen naar een ander eiland of alleen terugkeren naar Athene en vandaar naar de overblijfselen van de Griekse tempels van Epidaurus, Olymia en Delphi. Wat gaat er boven de nabijheid van het levende licht van een guru? De hunkering van de eigen ziel. De heimwee naar heilige grond waar ruim 2600 jaar geleden God's aanwezigheid gevonden kon worden via een genezende droom in speciaal daarvoor ingerichte droomtempels.

De Griekse gids leidt ons vanuit de bus naar het oude amfitheater van Epidaurus. Voor het verbinden met de Goden was volgens de oude Grieken niet alleen een tempel en een altaar nodig maar ook een atletiekbaan en een theater. Naast zorg voor de geest, was er aandacht voor het lichaam en de emoties. Ik herinner me mijn droom van de afgelopen nacht: *'We gaan een toeneelstuk opvoeren. Ik begrijp dat de rollen en de tekst niet bekend zijn, alles zal in het moment ontstaan'*. Hier komen Zelfrealisa-

tie zoals Naropa spiegelt en Epidaurus samen. Voorbij het ego is er alleen het leven in het nu, zonder verwachtingen en zonder vooropgesteld plan.

Maar ik heb wel degelijk een verwachting. Ik wil naar het abaton, het slaapvertrek van het heiligdom. "Over 20 minuten zien we elkaar bij de bus", hoor ik de gids zeggen. Ik ben verbijsterd. Waar is de tempel? Met het plattegrondje van het terrein in de hand haast ik me de trappen van het theater af. Ik zie het kleine museum waar ongetwijfeld zijn beeld staat; een vriendelijke bebaarde man, leunend op zijn stok waarlangs een grote slang omhoog krult; de Asclepiusstaf ofwel Esculaap. Geen tijd. Het gebied van de opgravingen is groot, ik heb geen richtinggevoel weet ik, de frustratie groeit. Abaton betekent letterlijk 'niet betreedbaar'. Het was een pure, stille plaats, afgeschermd van de hectiek van het gewone leven. De plek laat zich niet makkelijk vinden.

Een van Naropa's favoriete definities van spiritualiteit luidt: 'Zijn met wat is'. Dat weet ik heus wel. Maar er zijn uitzonderingen.

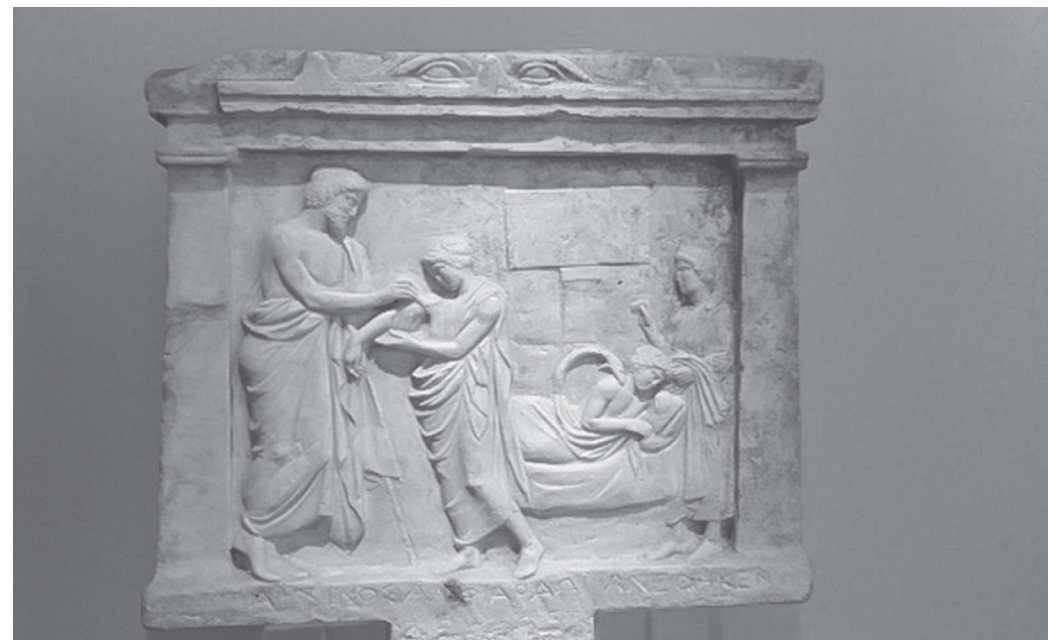


Foto: Marja Moors

Het kan toch niet zo zijn dat ik zo vlak bij Asclepius heiligdom ben zonder even mijn handen op de warme stenen te kunnen leggen? Alle lijden komt voort vanuit de gedachte dat iets anders zou moeten zijn dan het is' schrijft ook Henk Remmerswaal in het laatste nummer van *Inzicht, tijdschrift over wegen van radicaal zelfonderzoek*. Ik loop verkeerd.

Dan zie ik op het smalle pad van die 'verkeerde weg' in de volle zon een slang liggen. Hij is naakt, blijkbaar tussen twee huiden in. Asclepius begroet me in een van zijn symbolische hoedanigheden. In dankbaarheid buig ik als begroeting en staar dan snel weer naar mijn kaartje. Want ik ben m'n ego nog niet voorbij en wil perse naar de tempel. Op de valreep vind ik het slaapvertrek om die vervolgens met kokende frustratie de rug toe te keren want ik zal terug moeten rennen om de bus te halen. Chronos wint het van kairos.

De gids heeft met geen woord gerept over dromen. Voor de Grieken is Asclepius de God van de geneeskunst vertelt ze, de

Grieks-Orthodoxe kerk heeft geen boodschap aan een persoonlijk ontvangen epifany, een Goddelijke openbaring tijdens de slaap. In het tweede deel van mijn droom van de afgelopen nacht zie ik een grote rechthoekige tent. Ik vertel de eigenaar dat als hij de lampjes rondom aansteekt, de tent meer aandacht vangt. Zowel voor de Griekse samenleving die nu in een diepe crisis verkeert, als voor mijn verdwaalde zelf, zal het een zegen zijn als de lampjes weer branden.

The Practice of Dream Healing – Edward Tick – ISBN 0-8356-0799-2

Inzicht, tijdschrift over wegen van radicaal zelfonderzoek – Redactie Han van den Boogaard – www.inzicht.org



Tekst: Marja Moors